

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2020

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ (ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΜΑΡΙΑ ΒΟΓΙΑΤΖΗ

A1.

Νόμισε πως ερχόταν προς αυτόν ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρόμικο πρόσωπο, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις ο Κάσσιος είδε αυτόν, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Όταν ο Οκταβιανός επέστρεψε στη Ρώμη μετά τη νίκη στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος που κρατούσε ένα κοράκι· το είχε εκπαιδεύσει να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή στρατηγέ!». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει σε ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό μάταια κόπιαζε· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου!»

Ενώ η Καικιλία, η σύζυγος του Μέτελλου, επιδίωκε την εμφάνιση γαμήλιου οiwονού για την κόρη της αδερφής της σύμφωνα με τα αρχαία ήθη, δημιούργησε η ίδια τον οiwονό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν για πολλή ώρα σε κάποιο μικρό ιερό με την κόρη της αδερφής της και περίμενε να ακουστεί κάποια φωνή που να αποκρινόταν στο σκοπό.

B1.

squalidiores
simillimum
effigies
cuiusdam
parium salutationum
diutius
mos priscus
omina nuptialia
sacellum quoddam
noctium
aliqui

B2.

existimavissemus
veniendo
aspicereris/-re
concupere
cupient
redeuntis
instituto
dic

avete
interesse
emisse
docuissetis
petendo
fieret
persederint

Γ1α.

magnitudinis: είναι ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο *hominem* (δηλώνει μόνιμη ιδιότητα γιατί εκφέρεται με γενική)

effigiēi: είναι ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, δοτική αντικειμενική στο επίθετο που δηλώνει ομοιότητα *similem*

Caesaris: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός, γενική του ενδιαφερόμενου προσώπου στο απρόσωπο ρήμα *interfuit*

milibus: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός, αφαιρετική της συγκεκριμένης αξίας στο ρήμα *emit*.

filiae: είναι δοτική προσωπική χαριστική στο ρήμα *petit*.

Γ1β.

Sutor quidam incitatus est eo exemplo.

Γ2α.

«**...ut corvum doceret parem salutatiōnem**»: είναι δευτερεύουσα βουλευτική πρόταση ως έμμεσο αντικείμενο του ρήματος *incitavit*, εισάγεται με το βουλευτικό σύνδεσμο *ut*, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό, χρόνου παρατατικού, γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*incitavit* – ΠΡΚ με σημασία ΑΟΡ) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή της εμφάνισής της στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

«**...dum aliqua vox congruens proposito audirētur**»: είναι δευτερεύουσα χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας, εισάγεται με το χρονικό σύνδεσμο *dum*, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η πράξη δεν ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη, αλλά περιγράφεται ως προσδοκία ή επιδίωξη, χρόνου παρατατικού και δηλώνει το υστερόχρονο.

Γ2β.

Eo aspecto timorem concepit Cassius.

Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiale petens filiae sororis ipsa fecit omen.

Γ2γ.

Caecilia, quae uxor Metelli erat.